

F. om Forhold med strandede Skibe og Gods*). 21 Marts.

Vi Frederik den Fjerde, osv. G. v.: at saasom Vi ugjerne maae fornemme, hvorledes een og anden sefarende Folk, som ved Storm og Uveir eller andre i Soen tilfaldende ulykkelige Hændelser komme til at lide Skibbrud, og med deres Skibe og Fartoi paa Strandene udi Bore Riger og Lande inddrives, ei alene ikke altid skal nyde den Hjælp og Undsætning, som Loven i sige Tilfælde tilholder at skal skee, men endog at saadanne i Skibbrud og Nød bestedte Folk derforuden en og anden Overlast, Røveri og Tyveri af onde og ubædiffe Menneſker imod Guds, Naturens og Borens Lov paa uchristelig Maade skal worde tilfoiet, hvorudover vel ogsaa undertiden Mord og Mandflæt skal kunne begaaes; da, paa det de Søfarende, som herefter kunde komme til at lide Skibbrud udi Bore Riger og Lande, kan der nyde behørig Undsætning og Frelse for sig og hvis de med sig fører, og onde og vanartige Menneſker, som dennem udi saadanne ulykkelige Tilfælde enten paa en eller anden Maade ville søge at beſkædige, derfra hindres og affkrækkes, have Vi ikke alene herved villet have alle og enhver Bedkommende, som boer og tilholder paa de Steder udi Bore Riger og Lande, hvor saadanne ulykkelige Strandinger herefter maatte hændes at skee, strengeligen og alvorligen erindret og advaaret, at de sig, saa vidt enhver tilkommer, efterrettelig holder og ubrodeligen efterkommer alt hvis som Lovens fjerde Bogs tredie og fjerde Kapitler om ulykkelige Hændelser, item om Skibbrud og Brag, byder og befaler, men endog allernaadigst for godt befunden til ydermere Sikkerhed for skibbrudne Folk og til Straffens Skjærpelse for dennem, som dem i saadan deres Ulykke nogen Skade tilføier, efterfølgende allernaadigste Anordning at lade udgaae. 1) Fyrets Inspektører eller Forvaltere skal strengeligen være anbefalet ei alene saa betimelig at antænde Fyret, at det kan staae udi fuld Blus til en vis bestemt Tid, som bør at være om Vinteren beregnet fra Mikkelsdag til Paaske, en halv Time efter Solens Undergang, og om Sommeren, at regne fra Paaske til Mikkelsdag, een Time efter Solens Undergang, og saaledes kontinuere, indtil at Solen igjen om Morgenens opgaaer, men endog at lade Fyr-Bippen altid hænge af den jelsamme Høide, paa det Fyret desbedre af de Søfarende kan worde kjendt; forseer Fyrets Inspektører eller Forvaltere sig herimod, straffes som Bore Mandaters Over-

*) Her maa i det Hele henvises til §. 28 Dec. 1836.

21 Marts. trædere*). 2) Saa som Lovens 4de Bogs 3die Kapitel 2den Artikel tilholder, at hvo som om Rattetide optænder nogen Ild eller opretter noget Tegn paa Klipper eller andet Steds ved Strandsiden, at forføre den Seilende og bringe ham til Ulykke eller Fare, skal straffes paa Livet; saa ville Vi og allernaadigst, at de, som uden foregaaende de Vedkommendes Anordning og Approbation borttager eller forandrer de Barder og Kjendetegn, som kunde være sat udi Søen eller ved Strandsiden til de Seilendes Efterretning, eller og med Villie og Forsæt opfylder Dybet for at tilføie den Seilende Skade, skal være lige Straf undergivne**). 3) Paa det og den Søfarende ved optændte Lyses Skin igjennem Vinduer ikke skal vorde forledet i sin Seilads, men magelig kunne komme til at kjende det rette Fyr, da skal alle Bore Uundersaatte, som ved Strandsiderne boe og ved Vinduer have Udsigt til Stranden, hermed alvorligen være befaleet selv, saavel som og at tilholde deres Børn og Tjenestehjende, saasnart Lys tændes deres Vinduefflodder heel tæt at optrække, saafremt de, som sig derudi forsee, ikke ville ansees og straffes som Bores kongelige Mandats Overtædere. 4) Naar en søfaren Mand ankommer med sit Skibsrum for nogen Ball og gjør Nødtegn efter Lods eller Hjælp, enten ved Skud, Flags Sammenvikling, som kaldes Schiouw, eller om det ved Rattetide ved Blyffyr eller Lygters Ophidsning, en over den anden, da skal de nærmeste Landets Indbyggere, som udi Lodsningen ere kyndige, tilforpligtede være af yderste Evne at stræbe at udkomme med deres Baade, ham at indlodse udi en eller anden bedst beleilig Plads og Havn imod billig Betaling, som gode Mænd, hvor ingen vis Taxt er sat, efter Willighed sigendes vorder. Men skulde Storm og Uveir forhindre Udkomsten, saa at Skibet, for at vorde salveret, endelig maa sættes paa Stranden, da skal Indbyggerne paa Landet ved Bakker eller andre for de Søfarende kjendelige Tegn anwise Skipperen Plads, hvor bedste Grund er til Skibet at strande, hvis nogen da falsk Tegn skulde give, straffes den efter den næst foregaaende anden Post. 5-21***).

*) Sfr. B. 1 Febr. 1779.

**) Sfr. F. 28 Dec. 1836 § 37 IX.

***) §§ 5-21 udelades, da de ere uden Betydning efter F. 28 Dec. 1836.